

Markéta Husinecká:

Arabské odívání

(posudek od vedoucího diplomové práce)

Autorka si pro svou magisterskou práci vybrala téma, které je nepochybně významné a přitom v posavadní české arabistice nepropracované. Je neobyčejně náročné: diplomantka musela zvládnout velmi rozsáhlý materiál a získané informace zpracovávat s hlubokými znalostmi filologické, etnografické či antropologické a v neposlední řadě také historické povahy. Opřela se při tom o desítku arabských studií a zhruba dvě desítky prací v evropských jazycích a také o relevantní internetové zdroje. Výsledkem je práce, která nepochybně obohacuje naše poznání významných prvků života v arabském světě, jaké představuje oděvní kultura od středověku až do dneška.

Ve své práci se autorka musela potýkat s množstvím nesnází a matoucích skutečností, jaké představují různě označované prvky odívání jak na časové ose, tak v regionálním rozrůznění. Nejúspěšnější stránkou díla je po mém soudu právě úspěšné zvládnutí těchto obtíží, a to způsobem, který dává práci dobrou přehlednost a umožňuje správné poznání širokých kulturních kontextů způsobů odívání i jejich nejednotného, ba křížícího se nebo zřetelně se rozcházejícího terminologického označení. Velkým kladem práce je tedy dobré utřídění, které umožňuje čtenáři dobrat se poměrně snadno k hledaným, při vší různosti přesně pochopeným prvkům arabské oděvní kultury.

Úvodní kapitola se zabývá osobním a sociálním významem odívání a přehledně probírá klady i slabiny posavadní literatury. Následuje kapitola o materiálech, barvách a sociálních významech některých rozdílů v oblékání, včetně nábožensky příkázaných odlišností. Kapitola III. se podrobně zabývá tématem, které je tak často nepřesně traktováno v běžné publicistice, tj. zahalováním vlasů, případně dalších částí těla. Velmi pěkně je zpracována také IV. kapitola, obsahující definice a popis jednotlivých součástí tradičního oděvu: kalhot, košilí a tunik, kabátů a pláštů a posléze pokrývek hlavy. Práci doplňuje bohatá, účelně usprádaná barevná obrazová příloha.

Jak již uvedeno, práci pokládám za zdařilou. K diskusi se mi jeví otevřena otázka, která možná v celkové přehlednosti mohla být probrána podrobněji, totiž rozlišení pánských a dámských oděvů. Toto rozlišení se někdy v kontextu práce poněkud ztrácí. Obecně platí, že celá práce je psána dobrou češtinou, svědčí o tom, že autorka

své téma zpracovávala s erudicí i osobním zaujetím a že předkládá dílo přínosné, obohacující. Přínos vidím jak v kulturně historické stránce výkladů, tak ve filologické rovině, kde může jako odkaz dobře doplňovat běžnou arabskou lexikografii. Práce rozhodně splňuje - a po mnoha stránkách přesahuje - požadavky kladené na magisterské diplomní práce. Plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 7. května 2008

Prof. PhDr. Luboš Kropáček, CSc.